

Fenster Raum – over af- en aanwezigheid en de aard van een ruimte

Met *Fenster Raum* presenteert sabine oosterlyncx een locatie-gebonden creatie die tot stand kwam op uitnodiging van architecten- en ingenieursbureau *OSQB* en waarmee ze enkele kenmerkende motieven uit haar artistieke praktijk verder verkent en verdiept. Zo koos ze ervoor om de installatie op te bouwen in de gelimiteerde spatie tussen de twee glaspartijen die de vergaderruimte en de doorgang van elkaar scheiden. Een eerste overweging die al meteen een belangrijk aspect betreft van hoe het werk zich tot de eigenlijke én ruimere context verhoudt. Want door expliciet te kiezen voor deze tussenruimte brengt ze net datgene onder de aandacht wat doorgaans aan die aandacht ontsnapt: een non-ruimte die in wezen geen aanspraak lijkt te kunnen maken op de feitelijkheid van de aangrenzende vertrekken. Zodat ze met het werk bovenal een gedachtegang verbeeldt over '(on)zichtbaar zijn' en over '(niet) gezien (willen) worden'; over die interpersoonlijke hoedanigheden die we weliswaar opzoeken maar zelden zelf in de hand hebben.

Wat daarbij meteen in het oog springt, is de delicate compositie van textiele vlakken die schijnbaar zwevend tussen de glasplaten werden gemonteerd — hun semi-transparantie die de doorzichtigheid van het glas zowel bevestigt als hindert. Ze hangen aan ijle nylondraden die hen toestaan om door de wind te worden opgepikt en beloven een zacht-golvende glooiing die door de minste ademhaling of passage in gang zal worden gezet. Hoewel dat niet gebeurt en voor altijd een belofte zal blijven. Een zachttaardig conflict dat evenzeer optreedt tussen de kijker en haar verlangen om aan te raken wat zo bekoorlijk om een aanraking vraagt: in de tedere tactiliteit van het zijde, het katoen en het polyester dat zich echter permanent buiten het bereik bevindt. Het zijn tevens componenten die, elk op hun manier, de toewijding tonen waarmee sabine oosterlyncx haar werken ontwikkelt. Haar voortdurende streven naar plastische en materiële manifestaties die de onderliggende ideeën weliswaar bekrachtigen, maar ook los daarvan hun waarde kennen en schoonheid brengen.

Hetzelfde geldt voor de plexiglas etiketten die direct op de binnenkant van het glas zijn aangebracht en in de eerste plaats een tekening zijn. Een constellatie van herhaalde 'karakters' die soms gegroepeerd of in meanderende lijnen, dan weer individueel over het oppervlak dansen; een beeldende organisatie van afzonderlijke elementen die samen zoeken naar vorm en ritme, naar patronen en verbondenheid en zich in de hoofden van het publiek herschikken, afhankelijk van de associaties die ze daar oproepen. Elk apart bekeken zijn het archetypische vormen die verwijzen naar het zelfklevend etiket dat steeds meer in onbruik geraakt en hier, net zoals dat binnen de architectuur gebeurt, her-bestemd wordt en een toekomst wordt gegund. Waarbij hun oorspronkelijke esthetische kwaliteit — die we door hun utiliteit haast zouden vergeten — opnieuw en anders naar de voorgrond treedt. Het wordt nog kracht bijgezet door hun doorzichtigheid, waarbij ze toestaan om ze tegelijkertijd te bekijken als door hen heen te kijken en ze evengoed een lens worden naar morgen, naar wat zich daarachter ophoudt en langzaam vorm krijgt, naar de dromen en ambities die er worden gekoesterd en gemodelleerd.

sabine oosterlyncx (1974, Gent) ontplooit een interdisciplinair oeuvre dat zowel performances, acties, video's als twee- en driedimensionaal werk omvat en waarbij de verhouding tot de (eigen) identiteit tegelijk wordt bevraagd en uitgedaagd. De beeldtaal die daaruit voortvloeit toont een uitgesproken gevoeligheid voor de samenkomst van *concept* en *materialiteit* en beroept zich op de bedachtzame adaptatie van de vele betekenisdragers waarmee we ons als samenleving omringen. Haar werk werd reeds getoond in verscheidene openbare en private contexten in België en daarbuiten (artistiek cv, zie www.sabineoosterlyncx.com), zowel individueel als in groepstentoonstellingen. sabine is ook de bezieler van [P/ROPS](#).

Tekst: Jonas Lescauwat

Met dank aan Tanguy Oosterlyncx (OSQB), Olivier Oosterlyncx (Screen+), Atelier Watt, Jonas Lescauwat, Prose Van Nieuwenhove, Lieve D'hondt, Luc Barbier, Hilde Vandaele en alle supporters van dichtbij en veraf.